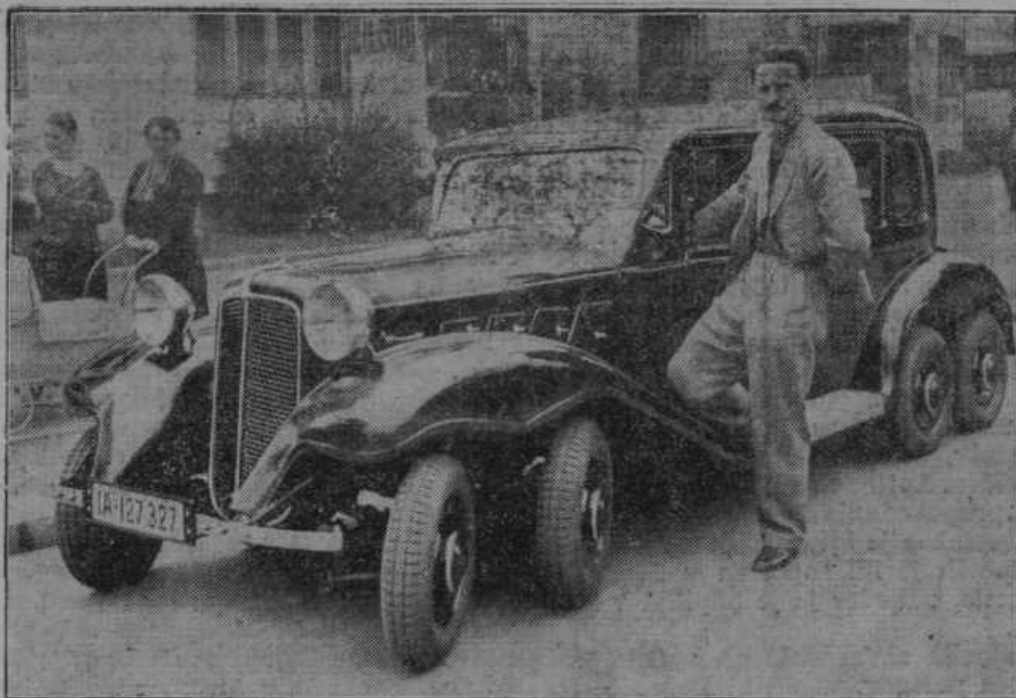

V Berlinu so preiskušali avtomobil na osmih kolesih.

zavarovanje. Vsekakor je zelo razveseljivo dejstvo, da je naše ljudstvo končno le prišlo do spoznanja in pravičnega pojmovanja solidnega zavarovanja. Zavarovanje KARITAS je velikega pomena za vsakega posameznika kakor tudi za celo narodno gospodarstvo. Zavarovanje KARITAS si je namreč že utirilo pot prav v vse ljudske plasti. Pri KARITAS se bodo zbirale vedno ogromnejše vsote ljudskega denarja, ki ga bo KARITAS vestno in pošteno upravljal v korist svojih članov. Zavarujte sebe in svoje domače! Skrb za svojce je največja skrb na svetu, zato je tudi izdatek za zavarovanje KARITAS zelo važen in potreben izdatek! Pri KARITAS je vaš denar varno naložen! Zavarovanje KARITAS vsem priporočamo! 785

Obžalovanja vredni slučaji.

Prijeti žeparji na mariborskem teden. Dobro obiskani mariborski teden je privedel tudi žeparje iz raznih krajev. Ne-

kaj dni jim je šel tatinski posel gladko izpod rok in so pofulili posetnikom pet zlatih in nekaj srebrnih ur. Policija pa je le končno zalotila tri žeparske tičke, ki so se natepli v Maribor iz južnih delov naše države. Med temi je tudi Dam-

janovič iz Užic, ki je pobegnil iz kaznilnice v Požarevcu v Srbiji.

Hitro prijati vlomilci. Zadnjič smo poročali o vlovu pri mariborskem trgovcu Pošu in zlatinarju Knezerju pri glavnem kolodvoru. V Koprivnici na Hrvaškem je prijel stražnik tri sumljive moške, pri katerih so našli precej zlatnine in obleke. Prijati so priznali, da so vlomili v zgoraj omenjeni trgovini. Vlomilci so: Rudolf Brkupac, rojen na Dunaju, pristojen v Bosiljevo, vrhaski okraj, bivši trgovski potnik brez stalnega bivališča. Njegova tovariša in pomagača sta brata Filip in Rudolf Polmirko. Vlomilsko orodje so tički zakopali po opravljenem poslu pol kilometra pred Št. Janžem na Ptujskem polju, kjer ga je tudi našla mariborska policija. Vlomilce so pripeljali iz Koprivnice v Maribor.

Samoumor. Pri Sv. Miklavžu pri Hočah se je ustrelil posestnik Janez Butn.

Ustrelil se je v Št. Ilju v Slovenskih goricah 25 letni Friderik Šel.

Vlomilska družba pod ključem. Vsi časopisi so že poročali o veliki tatvini v Slovenskih goricah, ki je bila odkrita te dni ter je ena največjih, kar jih beleži kronika. Pri trgovcu Jožefu Herman v Očeslavcih je že od leta 1930 pričel vlamljati sosedov kmečki sin Zni-

Vse se veliko lažje in hitreje pere z Gazelo

TERPENTINOVNO MILC

GAZELA

pere zares čisto

Največji mostovni lok na svetu

Je v avstralski prestolici v Sydneyju. Celotna dolžina jeklene konstrukcije znaša 1184 m. Od površine vode do najvišje točke loka je 138 m. Most sam je 60 metrov nad vodo in je širok 50 m. V teku ene ure prevozi lahko ta most 6000 vozil in 40 tisoč pešcev. Most je bil predan prometu l. 1932 in je stal 10 milijonov angleških funtov.

V sovjetski Rusiji

bo kmalu več zdravnikov nego zdravnikov. Od 46.422 visokošolcev medicincev je bilo l. 1933 32.960 žensk.

V Londonu

pride na en milijon družin 650.000 hiš.

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

V kratkih urah brez burje je ostajal Franc zmeraj na prostem, dokler je smel tvegati, ker živo srebro se je že bilo skrčilo na 60 stopinj pod ničlo. Posvetil je vso pozornost neresničnemu soncu — pravemu čudežu severa — severni svetlobi...

»Severna luč«, je menil Amerikanec, kakor bi govoril o prepečenju. »Zmrznil boš. Saj je neznosno mrzlo.«

Da, postalo je mraz; toplomer je kazal 70 stopinj. Debela slana je pokrivala stene koč, izvzemši neposredni prostor nad ognjem. Jelenje meso je postalo trdeje nego železo. Nož, sekira, jeklena past so pekli, kakor bi prijel goreče železo in obviseli v roki. Še dihanje v tolikem mrazu je bilo bolešno.

Pod takimi okoliščinami so se vlekli meseci po polzevo počasi. Amerikanec je postajal od dne

5 do dne molčečnejši. Če je sedel pri ognju, so se nagibala njegova pleča vedno bolj proti tlom. Nemec, ki ni bil navajen morečega brezdelja, si je iskal opreke s puškami, s sanmi ter z orodjem, dokler se ga ni oprijela zavest, da mora biti ob pamet. Da bi si otel razum, je izdeloval klopote in si pomagal na ta način do razvedrila.

Ure in ure se je skrival pod odejo, ne da bi spal in je poslušal strahovito pesem severnega — zimskega viharja.

V najhujšem mrazu ni spregovoril Amerikanec niti po dnevu besedice. Buljil je nemo v ogenj, jedel, spal in pušil, dokler je čutil le trohico tobaka v mehurju. Ko je enkrat popušil zadnji listič, ni motil neznosne tišine niti s pljunki v ogenj, ampak se udajal molku, da je bilo sotovarišu za ponoreti!

Slednjič se je pričela vendarle umikati tema na skrajnem koncu severa. Sive sence so se ločile od zemlje, proti jugu je postajalo bolj svetlo, živo srebro je plezalo počasi in nekako nehoti višje.

Spomladansko vreme pri 25 stopinjah ved

darič Rudolf. Ščasoma si je pridobil večje število tovarišev, ki so bili strah spodnjih Slovenskih goric. Tako so samo trgovca Hermana oškodovali za 24.740 Din, dokler mu niso v noči na 29. julij odnesli nad 175.000 Din v gotovini. Prav tako so vlamljali drugod, seveda v manjšem obsegu ter so do sedaj priznali devet vlomov. Da se je posrečilo tolpo prijati in izslediti denar, gre vse priznanje in zahvala mariborski policiji z nadzornikom g. Cajnikom, isto in še večje priznanje pa zasluži vodnik ljutomerskega orožniškega voda g. Nikola Bartič, ki je organiziral zasledovanje vlomilcev z vsem orožništvom svojega voda. Orožniki ljutomerskega voda so bili štiri dni noč in dan na delu, da so izsledili krivce. Upamo, da bodo aretirani za svojih priznanih devet vlomov prejeli zasluženno kazen.

Dva poskusa vloma. Iz Šmartna ob Paki poročajo: V noči na 6. avgust je neki vlomilec vlomil v gostilno pri železniški postaji g. Mavca. Zmotil ga je gospodar, ki se je zbudil, in ga pregnal. — Isto noč je nekdo nameraval vlomiti v trgovino g. Brinovskega v Gorenjem. Odprl je zunanje okno, odstranil zastor, nato pa odnehal, bodisi da je slišal domače in mislil, da so se zbudili, bodisi da je uvidel, da ne bo mogel odstraniti železne mreže za notranjnim oknom, ne da bi obenem prebudil domače. Kdo so ti vlomilci, ne vemo. Tiste dneve je prišlo v naš kraj mnogo tujih brezposelnih iz južnih krajev države; imamo pa take ljudi tudi doma, saj je ostalo več vlomov iz prejšnjih časov nepojasnjenih. Letos se je celo dogodilo, da so dvakrat otroci vlomili.

Neznani vlomilci so odnesli v Celju v Razlagovi ulici iz izložbenega okna krojaškega mojstra Jakoba Kovača blaga v vrednosti nad 6600 Din. Za tatinski posel so se poslužili ponarejenih ključev.

Opasni vlomilci pod ključem. V zadnjem času je bilo izvršenih v Ljubljani

par večjih vlomov, ki so dali policiji mnogo opravka. Očalarju Jurmanu ob Ljubljani so odnesli vlomilci blaga za 10.000 Din. Iz vile uradnika podružnice Narodne banke je zginilo raznih dragocenosti za 18.000 Din. Policija je vtaknila pod ključ kot osumljena omenjenih vlomov: 34 letnega brezposelnega čevljarskega pomočnika Stanka Jereba, ki je bil radi tatvin ter vlomov desetkrat predkaznovan, in pa nekega 30 letnega mizarskega pomočnika.

Kaznjenec pobegnil. Iz ljubljanskih zaporov je pobegnil 26 letni Ljubljčan Rudolf Torkar. Pri vojakihi je bil narednik, pozneje detektiv in kot tak odpuščen. Lotil se je tihotapstva z raznimi prepovedanimi mamili. Lani, dne 12. decembra je bil obsojen na dve leti. V zaporih je bil zaposlen v delavnici za metle, odkoder jo je popihal v svojo bodo.

Aretacija zavarovalnega agenta pod sumom požigov. V občini Dobriče na Dolenjskem so se vrstili v teku zadnjih par dni požari drug za drugim. Požar je nastal pri raznih posestnikih na enak način na podstrešju, v senu ali v slami s pomočjo užigalnika. Pod sumom požigov so zaprli posestnika Fr. Glavana, ki je vršil službo zavarovalnega agenta in je vse pogorele nagovarjal, naj odpovedo dosedanja zavarovanja in se pustijo zavarovati pri njem, ker se bodo sicer kesali. Preiskava bo že dognala, v koliko je aretirani kriv.

*

Slovenska Krajina.

Fantovski tabor v Črensovcih.

Vsi fantje: 25. avgusta v Črensovcih! To bo naš dan! Naj ne bo v domači fari niti enega fanta, ki se ne bi udeležil naše proslave! Tabor je namenjen predvsem vam, goste seveda z odprtimi rokami sprejemamo. Spored prvega fantovskega tabora v Prekmurju je sledeči: V soboto, 24. avgusta ob 19 zbiranje fantov v Našem domu, od koder gre ob 19.30 bakljada. Nosili bomo lampijone, godba nas bo

spremljala in peli bomo. Ob 20.30 igrajo pri nas Ljutomerčani lepo igro: »Sultanova hčerka in dobri vrtnar«. Po igri bomo zakurili velik kres pri cerkvi, kjer bo nagovor, petje in godba. Tudi rakete bomo spuščali, da bodo tudi daljni kraji videli, da se pri nas godi nekaj izrednega.

V nedeljo, 25. avgusta ob 8 zbiranje fantov v Našem domu, kjer bo dobil vsak »pušček« cvetočih rož. Skupna pevka vaja. Ob 9 odhod v cerkev, kjer bo pridiga in sv. maša, med katero naj pristopijo vsi fantje k sv. obhajilu. Po sv. maši bo zborovanje pred cerkvijo, kjer bodo govorili gg. dr. J. Hohnjec, predsednik Prosvetne zveze: »Fant in katoliška prosveta«, dr. J. Meško, kaplan: »Versko življenje katoliškega fanta« in J. Skraban, kaplan: »Naše gospodarstvo«. Po zborovanju bo skupen obed za priglase. Ob 14.30 bodo slovesne večernice, po večernicah ponovijo Ljutomerčani igro.

Vsak naj si šteje v dolžnost, da spravi nekoga fanta, zlasti domačega, na to našo prireditev. Starši, pošljite svoje sinove na to dobro prireditev, pošljite jih k sv. spovedi, da skupno z nami pristopijo k sv. obhajilu. Naj ne bo fanta, ki bi ta dan šel kam drugam, ko pa vendar praznujemo doma svoj svetek. Pridite tudi vi na igro! Kdor nima naših katoliških časopisov, pokažite mu vi svoj časopis in mu razložite pomen te prosvetno-verske prireditve. Za prenočišče in obed se je treba priglasiti vsaj do 20. avgusta. Na svidenje!

Smrti primeri. V Gornji Bistrici je umrla po dolgem bolehanju gospa Krajčičova. Naj počiva v miru blaga, usmiljena duša! — V Soboti je umrl g. Flisar. Naj počiva v miru!

Letošnji pridelek na polju in travnikih. Poročali smo že na tem mestu o stanju naših košenj in tudi o stanju žetve. Sedaj, ko je žetev že spravljena, lahko govorimo nekoliko natančneje o tej zadevi. Letošnje leto nas je v gospodarskem oziru zelo zadelo. Najprej je slana udarila nad polja in travnike in povsod je bilo škode do 40 odstotkov. Ko je nevarnost slane minila, je prišla konec maja zopet suša, ki je neprizanesljivo uničevala rast poljskih pridelkov. Junij je dal le malo dežja, malo več julij, toda šele proti koncu. Žalosten je bil pogled na ovenelo in prežgano zelenje

ničlo! Dne 12. aprila se je prikazal majhen oddelek Indijancev. Po zatrdilu Amerikanca so pripadali pasjemu plemenu, stranski veji Velikega suznja. Bili so ravnotako pisano marogasti, izstradani ter začuden kakor rumeni Messer. Obnašali so se zelo prijazno, iz česar se je dalo sklepati, da jim ni bilo znanega ničesar o belih lovcih. Amerikanec je pregovoril najmočnejšega izmed njih, da bi spremljal belokožca proti severu na lov na bizam-vole.

Dne 16. aprila sta se odpravila lovca s svojima pasjima vpregama za enako opremljenim indijanskim voditeljem po svetlikajoči se sneženi ravni proti severu. Zaostalim Indijancem sta prepustila jelenje meso med zagotovilom, da je njuna koča pod mogočno zaščito belega duha. Presanjkali so prvi dan 70 milj. Indijanski šotor so postavili na obrežju Topniškega jezera. Potujoč v severo-vzhodni smeri, so zmagali neizmerno belo površino tega jezera, 100 milj v dveh dneh. Nato so dospeli po enodnevnem potovanju ostro proti severu preko valovite, dolgočasno s snegom pokrite ravnine, ki je prosta vsakega skalovja, vsakega drevesa ter grma, v pokrajino red-

kih, čudno pritlikavih smrek, ki so bile zelo tanke in ne višje nego 5 m.

»Dežela majhnih dreves«, je razlagal vodja.

Tu in tam so zagledali kakega severnega jelena, videli mnogo lisic in zajci so smukali v gozdove, kazaje več radovednosti nego strahu. Na daljavo so bile vse živali bele, tako so se že prilagodile barvi severa. Enkrat je zbežala pred njimi čudovito lepa zver, bela liki sneg, stekla je na griček, postala in opazovala potujočo trojico lovcev. Sličila je orjaškemu psu, le bolj divje je zgledala.

»Ga že imamo«, se je krohotal Amerikanec in je prijel za puško. »Severni volk! To so beli hudiči, s katerimi se bomo imeli čez glavo opraviti.«

Volk, kakor bi bil razumel, je vrgel belo glavo nazaj, pričel lajati in tuliti in je odmevala strahovita volčja pesem kakor nekaj čisto nadzemeljskega. Nato se je pošast spojila z belim površjem, kakor bi res bila strašilo iz drugega sveta, za katerega sta donela njegov lajež in tulenje.

V tem prastarem gozdu z na videz mladost-

Po statistiki

zakrivijo 50 odstotkov vseh prometnih nezgod pešci.

Najmanjši od peterih delov sveta

Je Avstralija. Je nekoliko manjša kakor Evropa. Ako računamo njene prebivalce z otoci in vred, jih je le 10 milijonov. V Avstraliji pa je 115 milijonov ovac, ki dajejo letno 500 milijonov kilogramov volne, kar znači četrtno celotne volnene produkcije na vsem svetu. Ena ovca da na leto 4—4,5 kg volne.

Ameriški mornariški častnik,

ki je star 47 let, se je nedavno 25. tokrat poročil. Samo dve njegovi ženi sta umrli, od ostalih se je dal ločiti.

široem polj. Travniki so bili kakor v mrtvili. Otava je venela od dne do dne, prav tako koroza in krompir. Tudi drugi pridelki niso mogli rasti. Malo je bilo gospodarjev, ki so vročo in izsušeno zemljo preorali in posejali ajdo in proso. Repe sejati ni bilo mogoče. In baš repa je tako važen člen našega gospodarstva. Vprašanje je, če bo želja sploh kaj. In k tem skrbem se je pridružila še druga skrb. Radi premalo množine sena se je začela resna skrb dotikati tudi vprašanja živinoreje. Kmetovalci so upali na drugo in tretjo košnjo, toda žal, ti upi so bili le želje, do izpolnitve je pa še daleč. Dež, če bi padal še v taki množini, bi bil že prepozen za rast trave. Odkod torej naj pride sedaj kritje za davek, za življenje, za obutev in obleko? Prisilna prodaja živine radi premalo krme bo udarila našega kmeta najbolj. In to je najobčutljivejši del našega narodnega gospodarstva. In s temi dejstvi bo morala računati državna oblast. Nujno bi bilo, da bi si kmetijski strokovnjaki ogledali naše kmetijsko stanje in ukrenili vse potrebno še pred prihodom zime, kajti eksistenca marsikaterega kmeta je resno ogrožena glede prehrane ljudi in živine. Vsekakor se mora ublažiti strogo izterjevanje davkov. Ljudstvo je brez denarja. Kje naj vzamejo ljudje denar? To vprašanje se trga iz dneva v dan in vsak dan huje. Vsekakor je rešitev tega problema nujen in priti mora, sicer stojimo v nevarnosti v prehrani prebivalstva in tudi živine v bližnji zimi. — Opazovalec.

V narodnem oziru značilna beležka.

V Limbušu pri Mariboru je posedala pred desetletji nemška rodbina Hofrichter lep vinograd z gospodarskim in stanovanjskim poslopjem. Hofrichterji so bili na glasu kot dobri ljudje in je bil en član te rodbine v Slovenjgradcu notar.

V nekdanjem Hofrichterjevem vinogradu je precej velika zidana prešnica. Na treh stenah prešnice so še do danes dobro ohranjeni napisi na steno, in sicer v nemškem, latinskem in v

slovenskem jeziku. Napisi, in to nemški, posebno pa še latinski, tvorijo nekako družinsko kroniko. Pisali so na steno posamezni gospodarji, kadar so obhajali v družini kake obletnice.

Nemških napisov je na teh stenah 22, trije so latinski in 7 slovenskih.

Napis pri vходу v prešnico pove, da je bila pozidana leta 1847 in prenovljena 1876. Letnice pod napisi, ki se našajo na njih vsebino, so: 1781, 1774 do 1843 (70 letnica lastnika), 1839, 1847 do 1867.

Nemških in latinskih napisov ne bomo navajali, pač pa bodo zanimali našo kmečko javnost slovenski, katere je beležila povsem nemška rodbina na steno pod nemške in med latinske, ter se glasijo: Kak po dnevi noč, tak po

smehi pride joč. Jej doma, kar maš, indi pa, kaj dobiš. Kak si si postlal, tak boš spal. Dobro volje mošnje kolje. Mladost je norost, starost je žalost. Lehko je vrezati, ali težko je zoračiti. Ker dosti guči, mora znati, ali pa dosta lagati!

Res čudno, da v predvojni dobi nemške in nemškutarske zagrizenosti slovenskih napisov niso prebelili, ampak so ostali lepo in nepokvarjeno ohranjeni z nemškimi in latinskimi tovariši do danes.

Današnja lastnica prešnice in Hofrichterjevega vinograda je dobra ter gostoljubna Slovenka in je podedovala vinograd s poslopji kot nagrado za zvesto in dolgoletno službo pri Hofrichterjih.

Društvo kmečkih fantov in deklet.

Vzniklo je iz bivše kmetijske stranke kot prosvetna ustanova, ki naj širi načela te stranke med ljudstvom, zlasti med mladino. Duha je istega ko njegova mati: naprednjaškega, svobodomiselnega, liberalnega. Ta duh je tuj našemu kmetškemu ljudstvu; saj je naš kmet globoko veren, krščanski ne samo v čuvstvu, marveč tudi v dejanju. To je razlog, da se društvo ni moglo zakoreniniti v ljudstvu, kakor so to želeli njegovi duševni očeti. Zato so ga od zgoraj tiščali med ljudi. Ko so absolutistični režimi vezali noge in roke naši prosvetni organizaciji, da se ni mogla ne makniti ne gibati, in ko so naposled kolovodje bivše kmetijske stranke zavili vrat naši prosvetni organizaciji, so menili, da bo šlo Dru-

štvu kmečkih fantov in deklet žito v klasje.

Pa ni šlo! O tem smo zadnje dni prejeli dva dopisa iz kmečkih vrst (prvi je od kmeškega mladeniča, drugi od kmeškega moža), ki nam poročata o težnjah in poskusih tega društva. V prvem dopisu se poudarja: »Pred poldrugim mesecem so tako zvalni naprednjaki ustanovili pri nas Društvo kmečkih fantov in deklet. To društvo ni pristno ter po bistvu ne odgovarja nazivu. Načeluje mu namreč klparski pomočnik, tajnikuje gospodična učiteljica, poleg učiteljic so članice tudi gospodične od pošte. Kajveda pristno kmečko društvo?! To je zloraba kmečkega imena. Namen je prozoren. Mi pa kmečke mladine ne damo! Mi ji nudimo pravo kmetško izobrazbo ter v njej gojimo pristnega slovensko-kmečkega duha. Morda hočejo z našo prosvetno organizacijo konkurirati. Sprejmamo boj, ki nam ga nudijo. Zmagali pa bomo mi!«

Kmečki mož, ki je izšel iz naše prosvetne organizacije, pa med drugim piše: »Iz vrst Društva kmečkih fantov in deklet ali njegovega duševnega ozadja

Na vsem svetu
Je 35 milijonov telefon-skih priključitev.

Navadna muha
Ima v svojem očesu več nego 4000 leč.

Od osmih zakonov,
ki se sklenejo na Angleškem, pride sigurno v enem primeru do ločitve.

Od enega milijona novorojenčkov
Je eden pritikavec. Pritikavci so navadno potomci normalno rasilih staršev.

Kako se je razmnožil
ter razmahnil na svetu poštni promet, je razvidno iz primerjave med poštnimi razmerami nekdanj in danes. Na Angleškem je došla pošta leta 1849

nim drevjem so se preskrbeli lovci s kurivom, kolikor so ga zmogle sani. Celih pet dni je tiral indijanski kašipot svoje pse preko gladke snežene skorje. Šesti dan krog poldne je postal v dolini, pokazal na sled v snegu in zaklical: »Ageter! Ageter! Ageter!«

Lovca sta zagledala ostro sled kopit, ki so bila večja nego od severnega jelena. Takoj so postavili šotor in odpregli pse.

Indijanec je stopal s psi naprej, Gruber in Lavisian sta mu sledila naglo, a se ni pod njima udiral zmrznjeni sneg. Po kratki hoji je dvignil vodja roko in kriknil ponovno: »Ageter!« ter spustil istočasno pse.

Nekaj sto metrov dalje nižje v kotanji se je premikalo precejšnje krdele postavnih, črnih živali, ki so bile precej podobne grbastemu bivolju.

Bizami voli so se obrnili proti psom in so bili kmalu obkroženi. Ko se je približal Nemec, je zagledal šest starih bikov, ki so kazali napadalcem med grozečim godrnjanjem roge. Čeravno je bil ta pogled za lovca izpolnitev večletnega hrepenenja, krona dolgotrajnih sani, je vendarle

obstal pred temi krotkimi živali, saj si niso znale pomoči niti s pobegom.

»Uboj!« je zaklical. »Kakor bi streljal na nedolžne ovce!«

Orjaški Amerikanec je pribrzel in kričal: »Hitro! Rabimo sveže meso in jaz hočem imeti kože!«

Biki so podlegli dobro pomerjenim strelom. Med tem ko sta odhitela Indijanec in Amerikanec nazaj v taborišče po sani, je preiskal Nemec živali, katerih se ni mogel nagledati. Največji samec je bil komaj eno tretjino tolik kakor njegov skoraj iztrebljeni bivolski tovariš v Yellowstone parku. Bil je rjavo-črne barve. Glava je bila široka, ostro obrezana, oči majhne, roga pri korenini debela, ploščnata, položena po glavi, zgubljala sta se za očmi in se krivuljila na spredaj v ostrino. Kakor severno-ameriški bizon ima tudi bizam-vol kratke, nerodne, z zelo dolgimi dlakami pokrite ude in majhne, trde parklje z gostimi dlakami.

Po dva bika so naložili na ene sani in so na ta način odpeljali celi plen v taborišče. Koža je šla za izurjene roke naglo s telesa. Izbrane kose

je izšel grd napad v časopisju na našega g. župnika, ki je svaril vernike, naj se ne udeležijo tekme žanjic, prirejene na nedeljo od tega društva. Društvo, ki je dosedaj bilo na papirju ter se udeležuje v gostilni, je stopilo pred svet z napadom na dušnega pastirja. Tako je pokazalo, na kateri podlagi je zasnovano. To ni prava podlaga. Zato mladina takega društva noče, še tisti, ki so vanj bili zapeljani, mu obračajo hrbet. S popivanjem in plesanjem po gostilnah se mladine ne vzgaja. Pravo izobrazbo vam nudi naše krščansko, k novemu življenju obujeno prosvetno društvo. Samo v njem je mesta naši mladini!

Fantje jareninske dekanije! V nedeljo, dne 18. avgusta je naš fantovski praznik! Iz vseh župnij bomo pihili v Jarenino, da tam položimo nove temelje verskemu in prosvetnemu udejstvovanju. Okrog sv. Evharistije se bomo združili v zavesti, da nas le evharistični Kralj more vzgati za čednost in krepost. — Ob 9 h zbirališče pri Sparlovem križu, od koder gremo ob 9.15 v cerkev. Pridigo in sv. mašo bo imel mil. g. stolni kanonik dr. Ivan Žagar. Na slavnostnem zborovanju bosta govorila akademik Matej Poštovan in Mirko Geratič, ter zastopniki posameznih župnij.

St. Peter pri Mariboru. Prvo nedeljo v septembru bo občni zbor prosvetnega društva »Skala«, in sicer po rani službi božji v samostanski šoli. Popoldne istega dne pa bomo zopetno vzpostavitev društva proslavili tudi na zunaj z velikim prosvetnim zborovanjem, na kar že sedaj opozarjamo vse šentpeterčane. Ta dan naj bo praznik krščanske prosvete, obenem pa bomo pokazali, da smo šentpeterčani ostali, kakršni smo bili in da nas vse nasilje in hudobija maloštevilnih priganjačev zadnjih let ni niti za najmanj oddaljilo od naših krščanskih načel!

K proslavi 10 letnice Katoliškega doma v Ljutomeru. Na vseh področjih človeškega delovanja je tako, da potomci žanjejo in uživajo sadove svojih prednikov. Tudi na prosvetnem polju je tako. Ako bo Ljutomer praznoval 8. septembra desetletnico Katoliškega doma, ta

proslava ne bo samo jubilej desetletnega prosvetnega dela, ker isto sega že 25 let nazaj. Naši predniki so sejali, mi smo želi samo sadove. Sejmo in delajmo še mi, da bodo naši potomci imeli kaj žeti. Z desetletnico Katoliškega doma obhaja Ljutomer 35 letni jubilej prosvetnega dela in radi tega naj bo 8. september veličastna manifestacija spomina dela naših prednikov z obljubo, da jim hočemo biti za bodoče vredni nasledniki!

Fantovski praznik za celjsko dekanijo bo v nedeljo, 18. avgusta pri Sv. Ani na Teharjih. V soboto zvečer bo daleč po Savinjski dolini zažarela cerkev sv. Ane ob kresu, ki ga zažgo teharski fantje v pozdrav tovarišem, ki bodo v nedeljo prišli na Teharje. V nedeljo ob 8.30 se zbirajo v teharski cerkvi. Ob 9 grede z godbo in fantovskimi praperi k Sv. Ani. Tam bo ob 9.30 slovesno sv. opravilo za fante. Po službi božji godba in petje, zastopniki posameznih župnij pozdravijo versko zborovanje, fantom bo govoril akademik Ciril Žebot. Naš fantovski praznik bo javna izpoved vere in navdušenja za Boga in Cerkev! V nedeljo pokažimo svojo fantovsko skupnost! Vršiček rožmarina na prsih nam boji znamenje poguma in požrtvovalne dejavnosti. Po presv. Rešnjem Telesu in veselem sodelovanju s Katoliško akcijo naj nam v mladih dušah zaživi novo življenje!

Sv. Jurij v Slovenskih goricah. Naša župnija bo imela 15. avgusta dan farne skupnosti s cerkvenim in izvenckerkvenim programom. Na praznik ob 10 h slovesna sv. maša z govorom o farni skupnosti. Ob 19 h bodo govorili ob cerkvi in petje, nato pa slavnostna uprizoritev »Slehernika« na prostem. Na vprizoritev opozarjamo vse, ker bo globoko doživljeno za vso faro in presenečenje za tujce. Saj še »Slehernika« nikjer blizu niso igrali na prostem. Prireditelj na prostem pa nadkriljuje vsako še tako dobro prireditev v dvorani. Pri Sv. Juriju se bo ta misterij gotovo posrečil, ker je zanj prostor pri cerkvi kakor nalašč. Smrt bo prišla kar s pokopališča. Glas božji bo govoril iz zvonika. Prireditelj mora biti v vsakem oziru na višini. Prosimo zato udeležence, da se v vsakem pogledu pokoravajo rediteljem, da bodo potem vsi lahko vse videli in vse slišali. Vsa župnija se bo na večer 15. avgusta zbrala

k tej farni proslavi. O tem ne dvomimo, da bo v primeru lepega vremena ves prostor poln. Tudi iz drugih fara so že najavili svoj obisk. Ta večer bo lepa, globoka verska slovesnost, pridiga za vse. Načelo pa je in mora biti: Odprto srce in dobra volja! Prireditelj bo tem bolj mogočna, čim bolj bodo pomagali z discipliniranostjo gledalci. 15. avgusta vsi k Sv. Juriju!

Sv. Bolhenk pri Središču. V nedeljo, 4. avgusta se je vršil v prostorih Kmetijske hranilnice in posojilnice občni zbor Kat. prosvetnega društva. Z zanimanjem so poslušali zborovalci poročilo g. župnika kot predsednika društva, kako in zakaj je prišlo do razpusta prosvetnih društev, kdo je bil povzročitelj tega, in iz kakih razlogov je banska uprava dravske banovine razpustila obe prosvetni zvezi in s tem tudi vsa katoliška prosvetna društva, ki so bila tam včlanjena. A njemu, ki je naša prosvetna društva nazaj vzpostavil, je naše članstvo z burnim ploskanjem klicalo »Živijo!« »Živijo dr. Anton Korošec!« Pa saj je tudi bil zaslužil to, ker je vedno in povsod delal le za procvit in napredek prosvete. K zaključku obč. zbora pa je predsednik KA g. Peter Čresnik spregovoril našemu članstvu krasno besedo, da naj fantje in dekleta poglobijo svoje delo v duhu KA, z mesečnimi obhajili. Predsednik društva je zaključil občni zbor z željo, da naj bi naše članstvo ostalo zvesto načelom, na katerih deluje prosvetno društvo.

St. Ilj pri Velenju. Tukajšnji deški Marijir vrtec priredi 18. avgusta ob treh pravilicno igro »Palček Potepa«. Če hočete spoznati zanimivo življenje v skrivnostnem kraljestvu palčkov, kjer vlada kralj Zlatoper, pridite! Palčkikorenjaki vljudo vabijo!

Gornji grad. V nedeljo, 18. avgusta po večernicah priredi Slov. kat. izobraževalno društvo v St. Janžu pri Velenju pod vodstvom svojega župnika pevski koncert z bogatim sporedom. Izvajalo se bo 17 umetnih in narodnih pesmi v moškem in mešanem zboru. Pridite vsi prijatelji lepe slovenske pesmi zlasti pevke in pevci, da vsaj za nekaj trenutkov pozabimo na trpko nesoglasje v življenju! Na veselo svidenje!

Bočna. Isti dan, kakor v Gornjem gradu, bo

so shranili. Pečeno meso je teknilo sladko in je zapuščalo po ustih okus po mošusu.

»Sedaj pa nad teleta, Amerikanec«, je zaklical Gruber, »in potem se vrneva nazaj v park.«

»Ne govorim rad s tem rdečkarjem«, je odgovoril Lavison. »Obnašal se bo ravno tako kakor vsi drugi njegove polti. Še ni gotovo, če naju sploh ne bo zapustil kar tukaj. Daleč je od svojega plemena in nima pri sebi ničesar drugega kakor stari kres na kamen.«

Amerikanec je zapovedal Indijancu, naj ga skrbno posluša. Začel je lomiti nekako čudno zmes indijanščine, iz katere je čul Nemec samo večkrat ponovljeno besedo »Ageter nechila«, kar pomenja male bizam-voleke.

Vodja je strmel v govornika, a je bilo kaj videti, da ga razume, kaj da hoče. Zmajal je z glavo in pogledal boječe ter presenečeno Nemca. Počasi je vstal, pogledal proti severu, dvignil roko in obstal mirno liki kip. Začel je zlagati na svoje sani odeje ter pasti. Njegovi psi so še bili napreženi.

»Jackoway ditchen hula«, je rekel in pokazal proti jugu.

»Jackoway ditchen hula«, je ponovil Amerikanec. »Prokleti Indijanec pravi: Žena nima drv. Zapustiti naju hoče. Kaz praviš k temu? Njegova žena nima kuriva in mi smo oddaljeni le dobra dva dni od Ledenege morja! Franc, prokleti pogan se ne sme vrniti!«

Povsem hladnokrvno je navil lovec petelina na puški. Divjak, ki je spregledal napadalen namen, ni niti trenil z očesom. Pomolel je Amerikanecu prsa in je hotel s tem obnašanjem dokazati, da ni sin bojzljivega plemena.

»Sveta nebesa, Lavisan, vendar ne boš ustrelil rdečkarja!« je kriknil Gruber in zbil tovarišu naperjeno puško kvišku.

»Zakaj ne, bi rad vedel?« je vprašal Amerikanec, kakor da bi razmišljal o usodi divje zverine. »Prepričan sem, da bo predla nama slaba, če mu dovolim umik.«

»Pusti ga,« ga je miril Nemec. »Midva sva že v pravi pokrajini. Imava pse in sveže meso. Sama bova vlovila teleta in dosegla jezero morda prej nego on.«

»Morda,« je godel Lavison.

(Dalje sledi.)

83 milijonov pisem in do lani se je dvignilo število pisemskih pošilk na šest in trideset milijarde.

Izumili so

nov stroj, s katerim je mogoče v teku ene ure ubiti 3600 jajc. To sicer še ni nobena umetnost, ker to zmora tudi človek, vendar pa ta stroj loči v tem času tudi rumenjake od beljaka.

Skoraj 50 odstotkov

angleškega prebivalstva so zakrknjeni samci in etare device.

Po zadnjem

ljudskem štetju v Londonu so ugotovili, da je bilo tam 16 mladcev pod 20 letom, ki so že bili vdovci, devet drugih pa je bilo že ločenih.